

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Vladimir Ivaschiv și avocații acestuia Angela Procopciuc și Vladimir Ivanov, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 28 iunie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

*Ivaschiv Vladimir Mihail, născut la
20.04.1966, originar și locuitor în s.
Natalievca, r-nul Fălești,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.08.2012 - 28.06.2013;

Instanța de apel: 15.08.2013 - 18.11.2015;

Instanța de recurs: 17.03.2016 - 13.04.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 iunie 2013 Ivaschiv Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul legal al victimei Cebanu Natalia a fost admisă în principiu, fiind lăsată spre soluționare în instanța civilă.

2. Pentru pronunțarea sentinței de către instanța de fond s-a reținut că, Ivaschiv Vladimir fiind deținător al permisului de conducere cu categoria permisă ”B” la 04.01.2011 în jurul orei 18.50, conducînd automobilul de model „VAZ 21063” cu numărul de înmatriculare FL AM 319 și deplasîndu-se pe strada Ștefan cel Mare mun. Bălți dinspre satul Reușel raionul Fălești spre centrul mun. Bălți, avînd viteza de deplasare de circa 53 km/oră, în preajma imobilului nr.195 manifestînd neatenție la trafic și încredere exagerată în sine, grav a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009 (în vigoare din 13.07.2009) și anume: p.10 alin. 1 lit. ”b” RCR RM, conform căruia,

”Persoana care conduce un vehicul trebuie: ...b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum...”; p.34 alin. 2 lit.”b” RCR RM, conform căruia, ... 2) Lumina de drum a farurilor trebuie cumulată cu lumina de întâlnire: b) în scopul evitării orbirii la trecerea în sensuri opuse la o distanță nu mai mică de 150 metri sau chiar aceasta avertizând prin comutarea luminii farurilor, precum și în cazul deplasării la o distanță mai mică față de vehiculul precedent. ...În caz de orbire conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcție avertizatorul de avariere și neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească...” p.45 alin. 1,2 RCR RM, conform căruia „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu lumina de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și p.47 alin. 1 lit.”a” RCR RM, conform căruia, ”Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/oră; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată pînă la 80 km/oră, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare”, nu a ținut cont de condițiile climaterice, deplasându-se pe un traseu pe timp de iarnă, precum și pe timp de noapte, în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, incorect a apreciat situația de trafic și inoportun a aplicat sistemul de frînare tamponînd pietonul Ceban Anatolie, care se deplasa pe banda de deplasare a mijlocului de transport în același sens, provocîndu-i din imprudență vătămare gravă a integrității corporale - leziuni corporale grave, periculoase pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă sub formă de hemoragii în țesuturile moi epicraniene perieto-temporo-occipital pe stînga, fractură liniară a osului temporal pe stînga cu trecere la baza craniului, hemoragii subarahnoidale totale, contuzie cerebrală la nivel de lob frontal pe dreapta, excoriații pe față, echimoză a pavilionului urechii stîngi, echimoză în jurul ochiului drept, hemoragii în țesuturile moi - mușchi, a membrilor inferioare, care au provocat decesul acestuia la 09.01.2011 la orele 18.50 în instituția medicală Spitalul municipal Bălți.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1 procurorul, care în motivare invocă ilegalitatea și netemeinicia sentinței în partea neaplicării față de inculpat a pedepsei complementare obligatorii, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei complementare obligatorii, cu dispunerea privării inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani.

În motivarea apelului indică:

- sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal prevede ca pedeapsă complementară obligatorie privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani, iar reieșind din conținutul art.79 alin. (1) Cod penal, consideră ca fiind netemeinică neaplicarea de către instanța de judecată a pedepsei complementare obligatorii, neconstatîndu-se careva circumstanțe excepționale;

- neaplicînd pedeapsa complimentară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în privința inculpatului, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal;

- Vladimir Ivaschiv nu întrunește nici una din circumstanțe excepționale prevăzute la art. 79 Cod penal iar criteriile la care face referire instanța de judecată sunt neîntemeiate și insuficiente pentru neaplicarea de către instanță a pedepsei complementare obligatorii sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3.2 inculpatul Ivaschiv Vladimir și avocatul Ivanov Vladimir, care consideră sentința ilegală și pasibilă anulării din următoarele considerente:

- instanța de judecată a dat o analiză unilaterală probelor prezentate pentru cercetare în ședința de judecată, fapt care a dus la o apreciere incorectă a acțiunilor inculpatului Vladimir Ivaschiv;

- în sentință nu este specificat în care parte declarațiile fiecărui martor sunt probe de confirmare a vinovăției inculpatului;

- la pronunțarea sentinței instanța s-a bazat inclusiv și pe declarațiile martorului Cioclea Denis care nu a fost audiat în ședința de judecată și de care procurorul s-a dezis în judecată, adică această probă nu poate fi reținută în calitate de probă;

- lipsa vinovăției inculpatului în comiterea accidentului rutier se confirmă pe deplin prin toate probele acumulate pe dosar, nici una din învinuirile inculpatului nu și-au găsit confirmarea atît în cadrul urmăririi penale cît și în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța urma să țină cont de raportul de expertiză autotehnică nr.413 din 09.03.2011 conform căruia conducătorul Vladimir Ivaschiv nu avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare;

- raporturile de constatare tehnico-știintifică nr.333 din 05.06.2013 și nr. 332 din 06.06.2013 dovedesc faptul că în acțiunile conducătorului Vladimir Ivaschiv nu sunt prezente încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere care s-ar afla în legătură cauzală directă cu accidentul rutier produs;

- acuzațiile precum că inculpatul a încălcat prevederile p.10 alin. 1 lit. b, p.34 alin. 2 lit. b, p. 45 alin. 1,2 p. 47 alin. 1 lit. a RCR sunt juridic nefondate, declarative și neveridice, fiindcă nu au fost comise și nu sunt în legătură cauzală directă cu accidentul rutier produs, astfel că în privința inculpatului urmează a fi emisă o

sentință de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) p.3 Cod de procedură penală, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3.3 *succesorul legal al victimei Ceban Natalia*, care a invocat că sentința este ilegală și neîntemeiată în partea în care acțiunea civilă înaintată de ea a fost admisă în principiu, consideră că neîntemeiat nu a fost admisă acțiunea civilă cu dispunerea încasării prejudiciului, care a fost demonstrat prin facturile fiscale și bonurile de plată ce dovedesc cheltuielile suportate de ea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, s-a dispus respingerea apelului declarat de inculpatul Ivaschiv Vladimir și avocatul acestuia Ivanov Vladimir ca nefondat.

Admiterea apelurilor declarate de procuror și succesorul legal al victimei Ceban Natalia, casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Ivaschiv Vladimir se consideră vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (3) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare cu stabilirea termenului de probă de 2 (doi) ani.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de succesorul legal al victimei Ceban Natalia și s-a dispus încasarea de la Ivaschiv Vladimir în folosul lui Ceban Natalia a prejudiciului material în mărime de 28902 (douăzeci și opt mii nouă sute doi) lei, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 1010 (una mie zece) lei și prejudiciul moral în mărime de 40000 (patruzeci mii) lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina, Colegiul a constatat că vinovăția lui în cele incriminate se demonstrează deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume *declarațiile martorilor Gorobeș Andrei, Ursu Maria, Iacovlev Nicolai, Velenciuc Oleg, Luchian Vitalie, Frecăuțanu Boris, a succesorului legal al victimei Ceban Natalia*, precum și probele scrise, printre care:

- procesul-verbal de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 05.01.2011 (f.d. 3, vol.1);

- comunicarea din punctul traumatologie al Spitalului municipal Bălți în

privința lui Ceban Anatolie (f.d.5, vol.1);

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și tabelul foto (f.d.6-7, 8-10);

- schema accidentului rutier (f.d. 11);

- certificatul referitor la accidentul rutier (f.d. 12-13);

- procesul-verbal despre examinarea și verificarea stării tehnice a unității de transport de model "VAZ 21063" cu n/î FL AM 319 (f.d.14);

- copia permisului de conducere pe numele Ivaschiv Vladimir, a certificatului de înmatriculare pe automobilul de model "VAZ 21063" cu n/î FL AM 319 și a poliței de asigurare (f.d. 16);

- procesul-verbal nr.229 din 04.01.2011 de examinare medicală a stării de ebrietate și naturii ei, conform căruia rezultatul este negativ, petrecut la orele 21.25 (f.d.17);

- certificatul din spitalul municipal Bălți, conform căruia Ceban Anatolie a intrat la spital la 04.01.2011 ora 19.55 și a decedat la 09.01.2011 la ora 18.50 (f.d.22);

- raportul de expertiză medico-legală a cadavrului Ceban Anatolie nr. 26"D" din 12.01.2011, conform căruia se indică că la examinarea cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă sub formă de hemoragii în țesuturile moi epicraniene perieto-temporo-occipital pe stînga, fractură liniară a osului temporal pe stînga cu trecere la baza craniului, hemoragii subarahnoidale totale, contuzie cerebrală la nivel de lob frontal pe dreapta, excorații pe față, echimoză a pavilionului urechii stingi, echimoză în jurul ochiului drept; hemoragii în țesuturile moi-mușchi, a membrilor inferioare. Leziunile corporale puteau apărea în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, în cadrul unui accident rutier prin lovirea victimei cu părțile externe ale automobilului menționat și după criteriul pericolului pentru viață, se califică ca vătămări corporale grave. Decesul lui Ceban Anatolie a survenit în rezultatul leziunilor corporale grave, periculoase pentru viață sus menționate, între cauza decesului și leziunile corporale există o legătură cauzală directă, reieșind din caracterul leziunilor corporale, localizarea acestora, posibil în momentul săvârșirii accidentului rutier, victima se afla în poziție verticală cu spatele spre automobilul aflat în mișcare sau într-o poziție asemănătoare acesteia (f.d.26-28);

- certificatul cu privire la semnele rutiere și marcajul rutier pe porțiunea de drum (f.d.32);

- ordonanța din 06.01.2011 privind recunoașterea și de anexarea corpurilor delictale la cauza penală, automobilul de model VAZ 21063 n/î FL AM (f.d.33);

- concluzia expertizei auto tehnice nr.3 din 20.01.2011 întocmite de expertul V. Bondarev cu tabelul fotografic și imaginea automobilului (f.d.36-44);

- ordonanța de transmitere a corpurilor delictale din 24.01.2011 și recipisa

eliberată de V. Ivaschiv (f.d.45-46);

-ordonanța din 24.01.2011 și chitanța din 25.01.2011 de transmitere a corpurilor delictive la camera de păstrare (f.d.47-48);

- certificatul emis de SA "Red-Nord" conform căruia se indică că iluminarea publică la data de 04.01.2011 a fost conectată la ora 17.00, utilajul funcționa în regim normal, deteriorări și stări anormale în rețelele de iluminare publică nu au fost depistate (f.d. 50);

-extrasul din ziarul "SP" nr.2 din 12.01.2011 (f.d.51);

-ordonanța de recunoaștere lui N. Ceban în calitate de reprezentant legal al cet. A. Ceban (f.d. 53-54);

- extrasul din Registrul operativ al SA "RED-Nord" conform căruia iluminarea a fost conectată la ora 17.05 (f.d.67-69);

-copia dispoziției Primăriei mun. Bălți din 14.10.2010, privind obligativitatea întreprinderilor municipale de prelucrare a carosabilului pe timp de iarnă (f.d.74);

-date personale în privința inculpatului V.Ivaschiv, revendicarea potrivit căreia se constată că V.Ivaschiv anterior nu a fost judecat (f.d.85-89);

-procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 02.02.2011 în prezența apărătorului V.Ivanov, V.Ivaschiv care a început la orele 18.55 și s-a finisat la orele 19.10 (f.d.103-104);

-procese-verbale de experiment din 26.01.2011, 02.02.2011, 14.02.2011, 21.02.2011 (f.d.100,105,109,178);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 02.02.2011 (f.d. 103-104);

- raportul de expertiză auto tehnică nr.413 din 09.03.2011 (f.d. 119-124);

-cerere de la bănuitul V.Ivaschiv din 23.03.2011, scrisoare de însoțire și ordonanța de respingere parțială a demersului din 25.03.2011 (f.d. 128, 129-131);

-ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Ceban Natalia din 02.04.2011 (f.d. 138);

-demersul apărării pe cauza penală adresat procurorului privind efectuarea experimentului în procedura de urmărire penală (f.d. 146);

-ordonanța din 05.04.2011 cu privire la restituirea cauzei penale cu indicații pentru continuarea urmăririi penale (f.d.148-149);

-încheierea Judecătoriei Bălți din 19.12.2011 privind audierea în calitate de succesor al părții vătămate cet.Ceban Natalia, procesul-verbal de audiere a succesorului părții vătămate din 19.12.2011 (f.d. 164, 165-170);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 21.02.2012 (f.d.176- 177);

- procesul-verbal din 21.02.2012 de experiment în procedura de urmărire penală cu participarea lui V.Ivaschiv (f.d. 178);

- raportul de expertiză auto tehnică nr.726 din 18.04.2012, conform căruia se

indică, că la datele inițiale prezentate în ordonanță pentru dispunerea efectuării expertizei auto tehnice, la momentul apariției pietonului, care se deplasa pe carosabil în aceeași direcție, în vizorul conducătorului automobilului de model ”VAZ 21063” cu n/î FL AM 319, ultimul avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare, din punct de vedere a expertului, neaplicarea frânei la timp de către șofer se află în legătură cauzală cu accidentul dat și consecințele survenite (f.d. 194-196);

-plîngerea apărătorului și învinuitului V.Ivaschiv împotriva ordonanței din 29.05.2012 de numire a expertizei auto tehnice (f.d.205-209);

-ordonanța emisă de procurorul adjunct al mun. Bălți, V.Tureac, din 11.06.2012 de respingere a plîngerii (f.d.209-210, 211);

-raportul de expertiză auto tehnică nr.1435 din 20.07.2012, conform căruia se indică, că la datele inițiale prezentate în ordonanța pentru dispunerea efectuării expertizei auto tehnice, la momentul apariției pietonului, care se deplasa pe carosabil în aceeași direcție, în vizorul conducătorului automobilului de model ”VAZ 21063” cu n/î FL AM 319, ultimul avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare (f.d. 216-219);

- procesul-verbal din 15.08.2012 de informare și prezentare a materialelor cauzei, demersul învinuitului și avocatului privind recunoașterea nulității și anularea actului procedural al experimentului din 21.02.2012 și excluderea lui din lista probelor (f.d.232-233);

-cererea la procesul-verbal de informare și prezentare a materialelor cauzei penale înaintată de învinuitul V. Ivaschiv și avocatul V. Ivanov (f.d.234-237);

-ordonanța din 15.08.2012 de respingere a cererii înaintată de învinuitul V.Ivaschiv și avocatul V.Ivanov, scrisoarea de informare din 15.08.2012 (f.d.238-239);

-răspunsul de la SA ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord” Bălți din 04.01.2013, din care rezultă că în adresa SA ”Red-Nord” nu a fost înregistrată nici o sesizare de la CMP Bălți privind încălcări de către SA ”Red-Nord”, iluminarea publică a fost conectată la 04.01.2011 ora 17.00, deci iluminarea publică funcționa în regim normal, oficial deteriorări și alte evenimente anormale n-au fost depistate, însă există multe momente ce nu pot fi ținute sub control SA ”Red-Nord” cum ar fi spre exemplu uzarea lămpilor (cînd aceste se sting sau se aprind singure, fără intervenția persoanei de serviciu), tensiune scăzută în rețea (felinarele nu se aprind), uzarea contactelor demarorului (nu se conectează uniform) etc, deoarece legătura inversă de semnalizare a conectării iluminării publice nu există, nu pot garanta că la momentul în cauză nu a intervenit unul din factorii susnumiți, provocînd stingerea luminii pe sectorul dat de drum (f.d.56 vol. 2);

-cerere de chemare în judecată a cet. Ceban Natalia și anexa (f.d.79-82, 83-90);

Colegiul, în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului, în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată au fost acumulate probe veridice și suficiente care demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Referitor la apelul declarat de inculpat și avocatul Ivanov Vladimir, Colegiul a conchis că argumentele aduse nu corespund împrejurărilor stabilite la caz, totodată afirmațiile invocate privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping, deoarece probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond iar temeiuri de intervenire a instanței de apel în această parte, nu sunt.

Colegiul a menționat că afirmațiile apelanților referitor la faptul că instanța de judecată a făcut o analiză unilaterală a probelor, fapt care a dus la o apreciere juridică incorectă a acțiunilor inculpatului, sunt declarative și nu s-au confirmat, nefiind stabilită analiza arbitrară a probelor, or în ședința instanței de apel, fiind cercetate suplimentar probele, precum și fiind administrate altele noi, Colegiul a ajuns la concluzia fermă de menținere a sentinței în partea calificării acțiunilor care este una motivată și întemeiată, deoarece probele cercetate în cumul demonstrează vina inculpatului.

Referitor la declarațiile martorului Cioclea Denis la care se face trimitere în apel, instanța de apel a specificat că de fapt instanța de fond nu a redat conținutul declarațiilor acestui martor și nu s-a bazat în exclusivitate doar pe declarațiile acestuia.

Ce ține de iluminarea stradală la locul accidentului rutier, Colegiul a menționat că Ivaschiv Vladimir conducea mijlocul de transport pe timp de noapte, iarna, astfel urma să conducă cu maximă atenție pentru a nu pune în pericol securitatea traficului rutier, ținând cont și de condițiile rutiere, fapt ce nu a fost respectat de inculpat, iar lipsa iluminării stradale nu poate fi reținută în favoarea inculpatului, deoarece se combate prin certificatul prezentat la f.d.50 vol. I, în afară de aceasta lipsa iluminăției nu justifică nerespectarea cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere de către inculpat.

Nu s-a ținut cont nici de argumentele aduse precum că concluziile primei instanțe nu sunt bazate pe materialele dosarului penal, argumente care sunt pur declarative, motive de nulitate a expertizelor efectuate nefiind stabilite.

Totodată, declarațiile expertului Tverdohleb Mihail, nu au fost luate în considerație de către instanță, deoarece sunt bazate pe concluziile expertizei nr.413 din 09.03.2011 anume referitor la vizibilitatea de 24 metri a pietonului, pe când vizibilitatea pietonului, potrivit experimentului de urmărire penală, este de 44 metri. Astfel, declarațiile date de expert în ședința judiciară, se combat în tot cu concluziile rapoartelor de expertiză petrecute pe caz ulterior, și anume nr.726

din 18.04.2012, cât și nr. 1435 din 20.07.2012, efectuate în urma petrecerii experimentelor în cadrul urmăririi penale, precum și cu probele scrise ale cauzei penale, cercetate în cadrul procesului judiciar, din care rezultă vina inculpatului în faptele incriminate.

Mai mult, expertul a susținut concluziile expertizei nr.413 din 09.03.2011 (f.d. 119-124, vol.I) care specifică că, conducând automobilul cu viteza de 53 km/h, în momentul apariției pietonului în vizibilitatea conducătorului la distanța de 24 metri de la locul conducătorului auto în lumina ferelor mijlocului de transport, ultimul nu avea posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare, iar la distanța vizibilității pietonului în lumina ferelor mijlocului de transport de la locul conducătorului auto de 44 metri, în momentul apariției pietonului în vizibilitatea conducătorului automobilului, ultimul avea posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare.

Expertul Lența Gheorghe, fiind audiat în cadrul instanței de apel, a susținut concluziile expuse în expertizele nr.726 din 18.04.2012 și nr.1435 din 20.07.2012, astfel, Colegiul a conchis că declarațiile expertului constituie mărturii acuzatorii la constatarea vinei inculpatului, expertul de fapt susținând concluziile expuse anterior, care incriminează acțiunile inculpatului.

Totodată, faptul că expertul a declarat, că dacă erau alte date, adică distanța de vizibilitate era de 24 metri, concluziile aveau să fie altele, nu au fost reținute de Colegiu, deoarece expertizele petrecute de el au fost efectuate în baza informațiilor conținute la cauza penală, temei de a nu crede acestor date nu sunt, expertul în legătură cu aceste declarații a menționat și faptul că trebuie de făcut anumite calcule referitor la posibilitatea evitării tamponării în alte cazuri decât cele indicate la momentul petrecerii expertizelor, fapt ce nu a fost realizat cu referire la alte date indicate în ședința judiciară expertului.

Colegiul nu a ținut cont nici de afirmațiile apărării referitor la faptul că au fost contestate în ordinea art. 94 alin.(2) și art. 251 Cod de procedură penală art.6,13 CEDO rapoartele expertiză nr.726 din 18.04.2012 și nr.1435 din 20.07.2012 și care atrag după sine nulitatea lor și excluderea din lista probelor, deoarece temeiurile de nulitate a acestora nu s-au stabilit.

Astfel prin ordonanța din 22.03.2012 a fost respinsă cererea avocatului Ivanov V. privind încălcarea normelor procedurale la petrecerea experimentului din 21.02.2011, care, la părerea avocatului, a dus la prezentarea pentru expertiză a unor date inițiale incorecte.

Prin ordonanța din 29.05.2012 a fost respinsă cererea avocatului Ivanov V. privind dezacordul cu datele inițiale obținute de organul de urmărire penală în cadrul petrecerii experimentului de urmărire penală.

Prin ordonanța procurorului mun. Bălți, Tureac Viorel, din 11.06.2012 a fost respinsă plîngerea avocatului V.Ivanov asupra ordonanței din 29.05.2012.

Prin ordonanța procurorului A.Celac din 15.08.2012, a fost respinsă cererea avocatului V.Ivanov în interesele învinuitului Vladimir Ivaschiv, adresată la finalizarea urmăririi penale referitor la încălcările procedurale privind efectuarea experimentelor.

Dezacordul apărării și inculpatului cu acțiunile de urmărire penală petrecute pe caz nu pot fi luate în considerație, deoarece ordonanțele în cauză nu au fost contestate în ordinea prevăzută de lege, fiind în vigoare, totodată temeuri de nulitate din motivele invocate de apărare nu s-au constatat.

De asemenea, Colegiul contrar argumentelor invocate în apel, a mai indicat că, rapoartele de constatare tehnico-științifică nr.333 din 05.06.2013 și nr.332 din 06.06.2013 au fost efectuate în afara procesului penal, fără a fi înștiințați toți participanții la proces, în sensul dat aceste rapoarte nu pot fi luate în considerație ca probe administrate cu respectarea prevederilor procedurii penale, astfel nici nu pot fi luate în considerație ca probe ce dezvinovățesc inculpatul în faptele incriminate.

Contrar art. 139 și 140 alin. (1) Cod de procedură penală, rapoartele de constatare tehnico-științifice nr.332 și 333, la care face trimitere apărarea, au fost efectuate doar în baza scrisorii avocatului Ivanov Vladimir, fapt menționat și în constatările cercetate, fără dispunerea efectuării rapoartelor de către instanța de judecată, fără prezentarea materialelor cauzei penale, în afara procesului penal existent, motiv pentru care concluziile stabilite în rapoartele date nu pot constitui mijloace de probă efectuate în cadrul legal reglementat de procedura penală.

Colegiul a indicat și faptul stabilit că Ivaschiv Vladimir la locul comiterii accidentului rutier, a condus mijlocul de transport cu viteza de 53 km/h, fiind admisibilă viteza de 50 km/h. În aceeași ordine de idei s-a menționat că este admisibilă deplasarea cu viteza de 50 km/h, mai mult ca atât, în limitele vitezei de deplasare admisibilă conducătorul autovehiculului trebuie să respecte cu strictețe prevederile art.45 a RCR, să constate că obstacolele pot fi văzute și respectiv, să reducă viteza, să se deplaseze cu așa viteză cu care ar putea opri în cazul survenirii unui obstacol.

Astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, succesul părții vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Colegiul, în vederea respectării prevederilor art. 413 și 414 Cod de procedură penală, a supus verificării toate probele administrate, cercetând suplimentar probele solicitate, a administrat probe noi, ca rezultat a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, deoarece argumentele apărării nu și-au

găsit confirmare în ședința de judecată iar probele cercetate care demonstrează vina inculpatului nu trezesc îndoieli, fiind pertinente, concludente ce coroborează între ele și cărora li s-a dat o apreciere corespunzătoare, constatându-se cu certitudine că Ivaschiv Vladimir a încălcat regulile de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, iar fapta acestuia a dus și la încălcarea cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere.

La fel este prezentă și latura subiectivă, care se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței. La calificarea faptei s-a luat în considerație faptul că în fiecare caz urmează să se stabilească nu doar obligația de a respecta regulile de securitate a circulației mijloacelor de transport, dar și posibilitatea persoanei de a le respecta și a prevedea consecințele prejudiciabile.

Colegiul a apreciat ca un mod de apărare a inculpatului declarațiile lui V. Ivaschiv privind faptul că nu este vinovat, deoarece declarațiile în sensul expus nu au fost confirmate și se combat cu ansamblul probator pe cauză, care este convingător în comparație cu declarațiile inculpatului, menționându-se că ca conducător al mijlocului de transport V. Ivaschiv purta responsabilitate sporită în cazul dat concret. Versiunea inculpatului că a fost orbit de mijloc de transport ce venea în întâmpinare și nu a văzut pietonul se combate prin declarațiile martorului Velenciuc Oleg, care a participat la petrecerea experimentului în cadrul urmăririi penale din 26.01.2011 din declarațiile căruia rezultă că la petrecerea experimentului a observat pietonul pe carosabil, despre ce a declarat, bănuitul la fel a confirmat că vede pietonul, însă nu a oprit imediat, s-a propus petrecerea experimentului repetat, dar bănuitul a refuzat.

Referitor la apelul declarat de procuror, Colegiul a conchis că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, de scopul pedepsei penale, de corectare și reeducare a inculpatului, precum și nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, ca rezultat eronat nu a aplicat pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a conduce mijlocul de transport în baza art.79 Cod penal.

Motivarea instanței în ce privește necesitatea aplicării art. 79 Cod penal, privind neaplicarea pedepsei sub formă de privare de dreptul de a conduce mijlocul de transport în privința inculpatului, contravine atât art.79 alin. (1) Cod penal, cât și materialelor cauzei și ca rezultat nu au fost respectate în tot criteriile de individualizare a pedepsei.

Făcînd trimitere la art.79 Cod penal, Colegiul a specificat că în cazul lui Ivaschiv Vladimir, circumstanțele apreciate ca excepționale sunt eronate, alte circumstanțe, care ar putea fi calificate astfel la cauză nu s-au constatat. Chiar

dacă se constată vina și a victimei, aceasta se ia în considerație doar ca circumstanță atenuantă, dar nu ca excepțională.

Pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a conduce mijlocul de transport este o pedeapsă stabilită de legislator pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal ca complementară obligatorie, care are drept scop prevenirea de a comite infracțiuni.

Ținând cont de cele indicate, precum și de circumstanțele stabilite ce țin de persoana inculpatului, Colegiul a considerat necesară numirea unei pedepse anume cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pentru ca să fie conștientizate faptele comise de către inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea socială.

Referitor la apelul declarat de succesorul victimei Ceban Natalia, Colegiul ținând cont de prevederile art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, a constatat că instanța de fond nu a respectat normele procesuale referitor la judecarea acțiunii civile depusă de succesorul victimei Ceban Natalia și incorect a hotărât admiterea în principiu a acțiunii civile, lăsând ca asupra despăgubirilor să hotărască instanța civilă. Temeiul și mărimea pagubei materiale solicitate de succesorul victimei, a fost dovedit în cadrul ședinței judiciare iar succesorului victimei nu i-a fost recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, cerințele lui Ceban Natalia fiind în corespundere cu normele legale prevăzute de art. 219 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 219 alin. (1), 387 Cod de procedură penală și cercetînd materialele cauzei a constatat că Ceban Natalia a fost recunoscută în calitate de succesor al victimei (f.d.53-54, vol. 1), solicitînd recuperarea prejudiciului cauzat în urma decesului soțului Ceban Anatolie, și anume prejudiciul material în mărime de 28 902 lei, prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei precum și cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare - 1010 lei (f.d.30, vol. 3).

Astfel, Colegiul a ajuns la concluzia că temeiul și volumul acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului material depusă de Ceban Natalia se dovedește deplin prin probele administrate iar suma respectivă urma a fi încasată de la inculpat, fiind prezentate probe în confirmarea cheltuielilor suportate în legătură cu decesul și înmormîntarea soțului.

Totodată, Colegiul făcînd trimitere la art. 1422 alin.(1) și 1423 alin.(1) Cod civil, a reținut că în rezultatul acțiunilor ilicite ale inculpatului, succesorul victimei Ceban Natalia a suportat și suportă dureri psihice în urma decesului soțului, Ceban Anatolie, născut în anul 1971. Reieșind din circumstanțele cauzei, din acele suferințe psihice care au fost cauzate succesorului victimei, suferințe care nici nu se supun aprecierii, ținînd cont de gradul de vinovăție al inculpatului, de starea lui financiară, instanța de apel a considerat că pentru repararea daunei morale

succesorului victimei este echitabilă și suficientă, suma de 40 000 lei. Colegiul, pornind de la art. 41 CEDO, că cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii, a considerat suma de 150 000 lei solicitată una exagerată.

S-a considerat întemeiată și cerința de încasare a cheltuielilor suportate de succesorul victimei pentru petrecerea expertizei repetate în sumă de 1010 lei, în sensul respectiv fiind anexat ordinul de plată în original (f.d.29-30, vol.3).

Cît privește solicitarea de recuperare a cheltuielilor de asistență juridică instanța, ținînd cont de faptul că nu a fost prezentată dovada de suportare a cheltuielilor respective, în latura dată nu s-a expus.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar inculpatul Ivaschiv Vladimir și avocații acestuia Procopciuc Angela, Ivanov Vladimir care invocînd art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea sentinței și deciziei emise la caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ivaschiv Vladimir să fie achitat din lipsa elementelor componente de infracțiune cu respingerea acțiunii civile.

În susținerea recursului se invocă aceleași motive ca și în cererea de apel și anume:

1) Nici unul din semnele calificative ale acușării aduse inculpatului nu și-au găsit confirmarea, lipsind careva probe care ar dovedea faptul că conducătorul Ivaschiv Vladimir a încălcat RCR;

2) Lipsa vinovăției inculpatului în cele incriminate se confirmă inclusiv prin declarațiile acestuia care sunt consecvente și veridice atît la urmărirea penală cît și în instanța de judecată;

3) Toți martorii audiați, contrar informației de la SA "Red Nord", au declarat unanim că la momentul accidentului rutier lumina stradală nu ardea, astfel nu putea fi reținut în calitate de probă certificatul de la SA "Red Nord" pe care s-a bazat partea acușării;

4) Contrar afirmațiilor precum că Ivaschiv Vladimir a încălcat prevederile pct. 10 alin.(1) lit.b); pct. 34 alin. (2) lit. b), pct. 45 alin. (1,2); pct. 47 alin.(1) lit.a) a RCR, raportul de expertiză auto tehnică nr. 413 din 09.03.2011 a concluzionat că la distanța vizibilității pietonului de 24 metri la momentul apariției pietonului care se deplasa pe carosabil în aceeași direcție în vizorul conducătorului automobilului de model "VAZ 21063" ultimul nu avea posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare;

5) Nu a fost luat în considerație raportul de constatare tehnico-științifică nr. 332 din 06.06.2013 care dovedește faptul că în acțiunile lui Ivaschiv Vladimir nu sunt prezente încălcări ale RCR;

6) Nefondat a fost respinsă pretenția apelanților privind nulitatea acțiunilor de urmărare penală (experimentul), invocat prin demersul apărării privind nulitatea

actului conform art. 251 Cod de procedură penală, pe motiv că nu au fost contestate la judecătorul de instrucție;

7) Instanța de apel nefondat a apreciat critic rapoartele de cercetare științifică prezentate de apărătorul inculpatului în ședința de judecată, or potrivit principiului contradictorialității procesului penal și egalității armelor, fiecare parte este în drept să vină cu probele sale, judecata dându-le doar apreciere, iar neacceptarea lor în lista de probe ale apărării duce la încălcarea directă a dreptului la un proces echitabil stabilit de art.6 CEDO.

5.1 În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, solicitând respingerea recursului deoarece recurenții, deși au făcut trimitere la art. 427 Cod de procedură penală nu concretizează care este acel temei concret și în ce constă eroarea de drept comisă de instanța de judecată care ar oferi dreptul de a casa soluția adoptată. Pretinsele argumente expuse în recurs constituie un conglomerat de argumente declarative, ce dezvăluie dezacordul recurentului cu aprecierea făcută în hotărârile adoptate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurenții în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 Cod de procedură penală fără a indica concret careva alineat sau temei din cele 16 prevăzute pentru declararea recursului, totodată menționînd că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceste temeuri fiind cuprinse în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar potrivit solicitării de achitare a inculpatului, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează și în prevederile art. 427 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală și anume că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă**

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că nici unul din prevederile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal constată că motivele invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatului Ivaschiv Vladimir în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Mai mult ca atît, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că instanța de fond, analizînd probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Ivaschiv Vladimir încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Motivul invocat de recurenți, precum că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, constituie o interpretare subiectivă a lor, or instanțele de fond corect au constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Din conținutul recursului rezultă că recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului stabilită în comiterea infracțiunii incriminate. Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Ivaschiv Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

La acest capitol se menționează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Ivaschiv Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

De asemenea, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a dispus încasarea sumelor prejudiciului material și moral, or după cum s-a menționat, volumul acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului material depusă de Ceban Natalia a fost dovedit deplin prin probele administrate, fiind prezentate probe în confirmarea cheltuielilor suportate în legătură cu decesul și înmormântarea soțului. Totodată, reieșind din circumstanțele cauzei, din acele suferințe psihice care au fost cauzate succesorului victimei, ținând cont de gradul de vinovăție al inculpatului, de starea lui financiară, instanța de apel corect a apreciat că pentru repararea daunei morale succesorului victimei este echitabilă suma de 40 000 lei, fiind considerată întemeiată și cerința de încasare a cheltuielilor suportate de succesorul victimei pentru efectuarea expertizei repetate în sumă de 1010 lei.

Criticile formulate de recurenți și enunțate la **pct. 5** al prezentei decizii prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatându-se astfel, că recursul declarat este inadmisibil.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Vladimir Ivaschiv și avocații acestuia Angela Procopciuc și Vladimir Ivanov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui Ivaschiv Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 12 mai 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun